

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Umyndighed og Værgemaal.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 439, Udvalgets Betænkning i Till. B. Sp. 3285.)

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Ordføreren (Birke): Der har fra alle Sider indenfor Udvalget været arbejdet med god Villie paa at gøre dette Lovforslags Bestemmelser saa klare og letforstaaelige som muligt og at forme dem saaledes, at de i saa høj Grad, som det er muligt, passer til det praktiske Livs Krav. Udvalget har grundigt gennemgaaet Lovforslagets enkelte Paragraffer og er blevet enigt om en Række Ændringsforslag, af hvilke dog nogle nærmest er af redaktionel Natur. Alle de af Udvalget stillede Ændringsforslag er tiltraadt af Justitsministeren. Et Mindretal har som anført i Betænkningen ikke kunnet tiltræde Lovforslagets § 1 om Myndighedsalderens Nedsættelse til 21 Aar, og som Følge deraf har dette Mindretal heller ikke kunnet tiltræde Ændringsforslaget under Nr. 1 til denne Paragraf eller Ændringsforslagene under Nr. 13 og Nr. 19 til Paragraffer, der omhandler det samme Forhold; derfor er disse Ændringsforslag stillet af et Flertal, men de er ligeledes tiltraadt af Justitsministeren.

Jeg skal tillade mig lidt nærmere at omtale nogle enkelte af de af Udvalget stillede Ændringsforslag. Gennem Ændringsforslaget under Nr. 4 til § 19 foreslaas det, at Paragraffens 2det Stykke udgaar. Dette Ændringsforslag er stillet af Hensyn til, at man ikke gerne vil have flere Lovbestemmelser end nødvendigt angaaende Forholdet mellem Forældre og Børn, hvorfor man mener, at Bestemmelserne i denne Paragrafs 2det Stykke kan udgaa. Ændringsforslagene under Nr. 6, 7 og 8 til §§ 22 og 23 er nærmest redaktionelle. I § 24, i hvilken der gives Bestemmelser for, hvem Forældremyndigheden over Børnene skal tilkomme, naar Samlivet mellem Forældrene er hævet, har Udvalget anset det for nødvendigt ved Ændringsforslaget under Nr. 9 at tilføje en Bestemmelse, der sikrer, at et spædt Barn ikke fjernes fra Moderen, medmindre der er ganske særlige Omstændigheder, som taler derfor. Ved Ændringsforslaget under Nr. 11 til § 30 har man villet præcisere, at hvis

der ydes Vederlag ved Overførelsen af Forældremyndigheden, bør saadant Vederlag komme Barnet til gode. Som anført i Betænkningen har et Underudvalg behandlet Bestemmelsen i Lovforslaget om umyndiges og sindssyges Erstatningsansvar, og Udvalget stiller nu gennem Ændringsforslagene under Nr. 17 og Nr. 18 Forslag om at ændre Affattelsen af §§ 65 og 66. Man har ved den nye Affattelse lagt Vægt paa straks at henvise til den almindelige Erstatningsregel for derigennem at sætte den rette Grænse opad for Erstatningspligten; men man har tillige holdt Vejen aaben for, at Ansvar for Barnet eller den sindssyge kan bortfalde, naar Erstatningen kan erholdes udredet hos andre, f. Eks. Forældre eller Forsikringsselskaber.

Som antydet i Betænkningen har der angaaende Bestemmelserne i Lovforslagets § 6 om Værgemaal været ført en haard Kamp; den er ikke i og for sig ført mellem Udvalgsmedlemmerne indbyrdes, idet vi alle i Princippet har været enige om, at det var naturligt, at Mand og Hustru ogsaa blev ligestillet med Hensyn til Retten til at være Værg for deres Børn, naar de efter Lovforslaget blev ligestillet med Hensyn til Forældremyndigheden, nej, Kampen har været ført af Udvalgets læge Medlemmer mod to Verdener, nemlig den juridiske og den administrative. Udvalgets Medlemmer har ønsket at komme til en Ordning, hvorved Mandens og Hustruens Ligestilling blev anerkendt i Lovforslaget, men Modstanderne havde samlet sig i en tæt Falanks, som det ikke har været muligt at gennembyrde, hvor mange Angreb der end har været rettet paa den. Flertallet har derfor maattet opgive Kampen og har undladt at stille Ændringsforslag paa dette Punkt. Om vi er blevet overbevist af Modstandernes Argumenter, er et andet Spørgsmaal, det er der maaske delte Meninger om, men Flertallet har i hvert Fald ikke turdet tage Ansvar for at gennemtvinge en Ændring af Lovforslagets Bestemmelser paa dette Punkt og derved maaske bringe Lovforslaget i Fare, idet Administrationen og Juristerne har erklæret alle de stillede Ændringsforslag for praktisk uigennemførlige. Den højtærede Justitsminister har derfor ogsaa erklæret ikke at kunne modtage disse Ændringsforslag. Jeg er imidlertid ikke ene om at haabe, at den Sejr, som Administrationen her rimeligvis vinder, vil vise sig at være en Pyrrhussejr, og at det ikke maa vare længe, før Spørgsmaalet bliver taget op til Behandling igen, saaledes